

Declaración institucional Día das mulleres

Este 8 de marzo de 2021 as mulleres facemos folga porque a pesares dos avances que se produciron nos últimos anos se algo demostrou a crise sanitaria sen precedentes que estamos a vivir é a importancia da nosa forza para soste-lo presente, pero tamén a profunda desigualdade do sistema económico e social, e temos a obriga de continuar coas actuacións políticas que centren os seus obxectivos na consecución de maiores cotas de igualdade e que repercutan claramente na mellora da nosa posición en todos os ámbitos.

A pandemia fixo visible o papel esencial das mulleres para o sostemento da vida e aqueles traballos esenciais para a sociedade. Estes empregos están ocupados maioritariamente por mulleres e son, ademais, os máis precarios e invisibilizados, moitos deles mesmo sen cobertura legal. As caixeiras, as limpadoras, as traballadoras domésticas, as coidadoras de diferentes ámbitos, as sanitarias, etc foron visibles no comezo desta crise e aparentemente recoñecidas social e institucionalmente. Porén, un ano despois as súas condicións laborais, económicas e sociais non melloraron, senón ao contrario. Hoxe estes sectores sofren un maior impacto pola precariedade das súas condicións e a carencia dun sistema público de servizos básicos forte

A crise da Covid-19 deixou en Galicia unha destrución de 21.000 empregos dos que 15.900 estaban ocupados por mulleres. Así mesmo, a fenda salarial continúa a superar o 20% e ten tamén o seu impacto na fenda das pensións. Unha situación agravada por esta crise, que continuará empeorando de non tomarse medidas contundentes encamiñadas a que a reactivación económica e social non se desenvolva a costa das mulleres.

Hai un ano o feminismo galego tomaba as rúas baixo o lema "sen coidados non hai vida" e a pandemia demostrou o seu acerto. Porén, un ano despois a situación non mellorou e hoxe son máis as mulleres precarizadas e as que tiveron que asumir de balde traballos de coidado que deberan estar cubertos polos servizos públicos. A actual crise ten un impacto enorme en sectores amplamente feminizados (coidados, servizos, comercio, sanidade, alimentación...) e foron os sectores protagonizados por mulleres os que máis riscos asumiron. Así mesmo, a violencia contra as mulleres segue presente e hai un enorme retroceso na súa visibilidade, ademais de enormes dificultades para romper coa espiral de violencia derivadas das restricións sanitarias e das dificultades para acceder a servizos e ter contacto social.

Nesta liña afonda a "Resolución del Parlamento Europeo, de 21 de xaneiro de 2021, sobre la estratexia de la Unión para la igualdade de xénero" na que se recolle que o 80 % das persoas coidadoras asistenciais na Unión o son como coidadores informais, na súa maioría mulleres (75 %), o que repercute gravemente na fenda de xénero en materia de pensións. Entre o 7 % e o 21 % dos coidadores informais reducen as súas horas de traballo e entre o 3 % e o 18 % acaban abandonando o mercado laboral. A fenda salarial de xénero na Unión é do 16 %, incrementándose ata o 40 % cando se teñen en conta as taxas de emprego e a participación xeral no mercado laboral, que inevitablemente isto repercute nas pensións onde a fenda é do 37 %. Do mesmo eito a participación no traballo a tempo parcial é moi desigual (o 8 % dos homes fronte ao 31 % das mulleres), o que revela unhas desigualdades persistentes cuxas causas de fondo deben de ser abordadas.

Igualmente considera que a trata de seres humanos é un sector en crecemento da delincuencia organizada, unha forma de escravitude e unha violación dos dereitos humanos, e que afecta principalmente as mulleres e as nenas e nenos (95 %), en especial con fins de explotación sexual; que o mercado da prostitución fomenta a trata de mulleres e menores e agrava a violencia que sofren, polo que compre deseñar políticas sociais e económicas de maneira que axuden ás mulleres e nenas vulnerables a abandonar o sistema prostitucional, tamén mediante a introdución de políticas sociais e económicas específicas deseñadas para axudalas.

Tamén fai referencia ás mulleres das zonas rurais, xa que se atopan cun maior número de barreiras que condicionan as súas oportunidades e calidade de vida: menos e máis restrinxidas ortunidades de emprego, maior illamento e distancia que aumentan as dificultades de acceso a servizos públicos, condicionan o acceso á educación, á atención sanitaria. Mulleres que están infrarrepresentadas nos foros de toma de decisións, con escasa visibilidade do seu rol no desempeño do seu traballo, o que da lugar á falta de recoñecemento do seu aporte á vida económica e social nas vilas e aldeas.

Desde a Deputación da Coruña, no marco das nosas competencias e da diagnose de igualdade aprobada, estamos facendo un traballo de colaboración e coordinación cos concellos da provincia cos que xa mantivemos varias xuntanzas para poñer impulsar medidas concretas e coordinadas que contribúan a conseguir unha sociedade máis igualitaria e xusta. Unha das medidas que consideramos máis importante e dotar de persoal técnico especializado aos concellos, unha grande eiva nestes momentos, e que terán que desenvolver labores de detección de necesidades, seguimento e avaliación de intervencións, programación, asesoramento, planificación e coordinación de medidas etc.

A maiores nas vindeiras semanas imos desenvolver unha campaña denominada " Moito por cambiar" en que se van desenvolver unha serie de accións formativas en que os temas serán : o emprego, a precariedade e a feminización da pobreza; os traballos de coidados e a sustentabilidade das vidas e corpos, violencias e saúde, e nas que se vai incorporar na análise o impacto do COVID-19. Nesta liña tamén se están facendo esforzos no impulso de actuacións no eido social e económico a través de medidas de acción positiva que, con perspectiva de xénero, contribúan e devolver ás mulleres as taxas de emprego e de crecemento previas.

Queda moito que mellorar, moito por facer, a rede de concellos pola igualdade é un obxectivo inmediato unha vez que se resolva a contratación do novo persoal, rede que terá como funcións principais a coordinación e a posta en marcha actuacións conxuntas, medidas de acción, intervención, formación e proxectos que contribúan desde a colaboración institucional, e tamén coas entidades do territorio, a mellorar o obxectivo dun maior impacto nas accións que se desenvolvan.

Por todo o exposto o Pleno do Deputación

Acorda

1.) Expresar e recoñecer as convocatorias do feminismo galego que neste 2021 colocan no centro do debate os coidados e as consecuencias para as mulleres do

sistema económico, social e político no que vivimos, agravadas polo impacto da pandemia da covid-19.

2.) Impulsar a Rede de Concellos pola Igualdade tal e como se recolle na Diagnose e plan de acción de igualdade co obxectivo de que mediante a colaboración e a coordinación as medidas e accións teñan o maior impacto posible e contribúa deste xeito a unha maior prevención, formación e acompañamento.

3.) Reafirmar o noso compromiso en poñer a igualdade de oportunidades entre mulleres e homes nun lugar central dentro da política pública (económico, social, laboral etc.) de modo que a perspectiva de xénero se incorpore a todos os niveis e en todas as etapas, creando as condicións necesarias que permitan dinamizar as políticas de igualdade.